

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 stycznia 1990 r.

Nr 1

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 1 — nr 2 z dnia 6 stycznia 1990 r. zmieniająca uchwałę w sprawie utworzenia stanowiska sekretarza stanu w niektórych urządach administracji państwowej 1

ZARZĄDZENIA:

- 2 — Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie ulg i zwolnień od podatku od płac 1
3 — Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1989 r. w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego 2

UCHWAŁY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

- 4 — w Opolu nr IX/65/89 z dnia 30 listopada 1989 r. w sprawie zmiany granic miasta Kolonowskie i gminy Kolonowskie 8
5 — w Opolu nr IX/66/89 z dnia 30 listopada 1989 r. w sprawie zmiany granic miast Kolonowskie i Zawadzkie 8
6 — w Opolu nr IX/67/89 z dnia 30 listopada 1989 r. w sprawie zmiany granic gmin Strzelce Opolskie i Jemielnica 8

1

UCHWAŁA Nr 2 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 stycznia 1990 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie utworzenia stanowiska sekretarza stanu w niektórych urządach administracji państwowej.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 oraz z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387 i Nr 73, poz. 433 i 434) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 177 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1985 r. w sprawie utworzenia stanowiska sekretarza stanu w niektórych urządach administracji państwowej (Monitor Polski Nr 37, poz. 245, z 1986 r. Nr 33, poz. 240, z 1987 r. Nr 16, poz. 138, z 1988 r. Nr 33, poz. 298 oraz

z 1989 r. Nr 12, poz. 95, Nr 34, poz. 261 i Nr 38, poz. 298) w § 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w Ministerstwie Przemysłu — do spraw kształtowania polityki w zakresie tworzenia warunków efektywnego gospodarowania surowcami, materiałami i paliwami oraz koordynowania problematyki ekonomicznej związanej z efektywnością gospodarowania, a ponadto nadzorowania zagadnień związanych z tworzeniem warunków organizacyjno-prawnych działania i rozwoju przemysłu”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

2

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1989 r.

w sprawie ulg i zwolnień od podatku od płac

Na podstawie art. 29 ust. 2 i art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatek obliczony zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) obniża się dla:

- 1) spółdzielni niewidomych — od wynagrodzeń pracowników nie będących niewidomymi o 90%,
- 2) zakładów gospodarczych Polskiego Związku Niewidomych o 90%,
- 3) zakładów szkoleniowo-produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych o 70%,
- 4) spółdzielni inwalidów i innych jednostek gospodarczych — od wynagrodzeń osób zatrudnionych w wydzielonych zakładach i wy-

- działach (oddziałach) pracy chronionej oraz pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy chronionej o 50%,
- 5) spółdzielni inwalidów — od wynagrodzeń osób wykonujących usługi ochrony mienia o 40%,
- 6) spółdzielni inwalidów uznanych w całości za zakłady pracy chronionej oraz innych spółdzielni inwalidów — od wynagrodzeń osób nie wymienionych w pkt 4 i 5 o 30%,
- 7) pozostałych jednostek gospodarczych — od wynagrodzeń wypłacanych inwalidom o 30%.

2. Ulgi określone w ust. 1 przeznacza się na cele rehabilitacji zawodowej inwalidów.

3. Podatek od płac naliczany od wynagrodzeń wypłacanych instruktorom i innym pracownikom służb rehabilitacyjnych, zatrudnionym w jednostkach gospodarczych oraz w innych zakładach i zespołach pracy chronionej dla upośledzonych umysłowo i psychicznie chorych zaliczonych do inwalidów — obniża się o 90%.

§ 2. Zwalnia się od podatku:

- 1) jednostki i zakłady budżetowe oraz gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych,

- 2) wynagrodzenia wypłacane niewidomym oraz osobom upośledzonym umysłowo i psychicznie chorym zaliczonym do I i II grupy inwalidów,
- 3) wynagrodzenia wypłacane w jednostkach socjalno-rehabilitacyjnych (sanatoriach, ośrodkach wczasowo-rehabilitacyjnych, przychodniach rehabilitacyjnych) Polskiego Związku Niewidomych oraz Centralnego Związku Spółdzielni Inwalidów i Centralnego Związku Spółdzielni Niewidomych, a także spółdzielni zrzeszonych w tych związkach,
- 4) wynagrodzenia wypłacane w ramach prowadzonej produkcji rolnej, jeżeli z działalnością tą związane jest opodatkowanie podatkiem rolnym,
- 5) wynagrodzenia wypłacane w szkołach zawodowych i ośrodkach szkoleniowych,
- 6) wynagrodzenia za pracę młodzieży szkolnej i akademickiej i uczestników Ochotniczych Hufców Pracy zatrudnionych sezonowo w jednostkach gospodarki społecznej.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 1984 r. w sprawie ulg i zwolnień od podatku od płac (Monitor Polski Nr 16, poz. 114 i z 1985 r. Nr 8, poz. 71).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

3

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1989 r.

w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zezwolenia na wywóz wartości dewizowych za granicę i przywóz do kraju waluty polskiej

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu zezwala się na wywóz za granicę lub przywóz do kraju waluty polskiej albo na wnoszenie jej na obce statki, zezwolenie nie dotyczy monet o jednostkowej wartości nominalnej przekraczającej 50 złotych, będących w Rzeczypospolitej Polskiej prawnym środkiem płatniczym, z wyjątkiem, o którym mowa w § 8 i 9.

§ 2. 1. Zezwala się osobom krajowym przekraczającym granicę państwową na wywóz za granicę waluty polskiej w kwocie nie przekraczającej 500.000 zł.

2. Wywiezioną walutę polską można wydatkować po przeprowadzonej kontroli dewizowej:

- 1) na zakup artykułów konsumpcyjnych w miejscach sprzedaży tych artykułów:
- a) w polskich środkach komunikacji na trasach zagranicznych,

b) w środkach komunikacji należących do państw, z którymi Rzeczpospolita Polska rozlicza się w trybie płatności niehandlowych, w czasie ich przebiegu w tych państwach,

2) na zakup biletów i miejscówek w polskich środkach komunikacji na trasach zagranicznych:

- a) na miejsca sypialne w polskich wagonach kolejowych oraz na polskich statkach na liniach zaczynających się i kończących się w granicach państw, o których mowa w pkt 1 lit. b),
- b) na miejsca do leżenia w polskich wagonach kolejowych komunikacji międzynarodowej,
- c) na przejazd polskimi statkami, autobusami oraz samochodami na liniach zaczynających się i kończących się w granicach państw, o których mowa w pkt 1 lit. b),

3) na zakup waluty obcej państwa, z którym Rzeczpospolita Polska rozlicza się w trybie płatności niehandlowych, na podstawie talonów Narodowego Banku Polskiego.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, udziela się z zastrzeżeniem powrotnego przywozu do kraju nie wydatkowanej waluty polskiej.

§ 3. Zezwala się osobom krajowym i zagranicznym przekraczającym granicę państwową na wywóz swoich